

Ἐπὶ σχεδίου Νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Πεκίνῳ συναφθείσης συμφωνίας περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 23 Μαΐου 1973 συμφωνίας «περὶ θαλασσιῶν μεταφορῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας».

Πρὸς τὴν Ε' Ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

2-13-6
Πρὸς πλήρη ὁμῶς διάσφρησιν τοῦ ὡς ἄνω θέματος προετάθη ἡ ἀνταλλαγὴ σχετικῶν διακονιώσεων μετὰ τοῦ Κινεζικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, δι' ὧν θὰ συνεπληροῦτο ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 11 τῆς Συμφωνίας, διὰ τῆς εὐρυτέρας διατυπώσεως — ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ φόρου εἰσοδήματος «καὶ δι' οἰασδήποτε ἄλλης μορφῆς τέλους ἢ φόρου».

Διὰ τῶν ἀπὸ 20ῆς Σεπτεμβρίου 1974 ἀνταλλαγισῶν ἐπιστολῶν μεταξὺ τοῦ Συμβούλου — ἐπιτετραμμένου — τῆς ἐν Πεκίνῳ Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας, ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ ὡς ἄνω τροποποίησις, ἥτις καὶ συνιστᾷ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ἰσχυοῦσης Συμφωνίας περὶ θαλασσιῶν μεταφορῶν.

Εἰδικώτερον διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος σχεδίου νόμου, κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἢ δι' ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν συναφθεῖσα ὡς ἄνω συμφωνία.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2, ὀρίζεται ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν θεραπείαν τῆς ἐν λόγῳ ἀνάγκης πειρᾶται τὸ παρὸν σχέδιον Νόμου, ὅπερ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως περιβῶλητε διὰ τῆς ὑμετέρας ἐγκρίσεως.

Διὰ τῶν διατάξεων τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἀρθροῦ 11 τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας συναφθείσης τὴν 23ην Μαΐου 1973 συμφωνίας περὶ θαλασσιῶν μεταφορῶν, ἥτις ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 45/1974, ὀρίζεται ὅτι, σκάφη, φέροντα τὴν σημαίαν ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἢ ἐφωδιασμένα διὰ τῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἑκατέρου τῶν μερῶν, ἐξ' ὧν ἐμφαίνεται ὅτι τὰ ἐν λόγῳ σκάφη ἐνεργοῦν διὰ λογαριασμὸν ἐφοπλιστικῶν ἐταιρειῶν τούτου, θὰ ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν ἐσόδων ἐκ τῆς διενεργείας μεταφορῶν φορτίου καὶ, ἢ ἐπιβατῶν, εἰς τοὺς λιμένας τοῦ ἑτέρου μέρους.

Κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς ὡς ἄνω Συμφωνίας, (23.5.73), τόσον ἐν Ἑλλάδι, ὅσον καὶ ἐν τῇ Λαϊκῇ Δημοκρατίᾳ τῆς Κίνας, ἐπεβάλλετο μόνον φόρος εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν πραγματοποιηθέντων ὑπὸ τῶν πλοίων ἐκ τῆς μεταφορᾶς φορτίου ἢ ἐπιβατῶν ἢ φορτίου καὶ ἐπιβατῶν εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἑτέρας χώρας.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας ἐπέβαλεν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1974 καὶ ἑτέρους φόρους ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω εἰσοδημάτων ἥτοι τοὺς Industrial Commercial Income Tax καὶ Local Surcharge, οἵτινες θεωροῦνται ὡς φόροι εἰσοδήματος. Κατὰ συνέπειαν θὰ ἔδει καὶ οὗτοι

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἀπριλίου 1975

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Δ. ΜΠΙΤΣΙΟΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας
Α. ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ